

ΕΠΕΤΕΙΑΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΜΝΗΜΗΣ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΣΤΟ ΟΡΟΣ ΒΙΤΣΙ

Εκ μέρους του προέδρου και του Δ.Σ της Ε.Α.Α.Σ απευθύνω θερμό χαιρετισμό σε όλους εσάς που τιμάτε με την παρουσία σας την επετειακή προσκυνηματική εκδήλωση της Ένωσης στο όρος Βίτσι.

Η επισκεψή μας στα μνημεία των πεσόντων του Ελληνικού Στρατού (Ε.Σ) στην πανέμορφη Καστοριά εδώ στο Βίτσι στο εκκλησάκι των Αγ. Ιωάννου του Προδρόμου και Αγ Γεωργίου του Ελευθερωτού, έχουν σκοπό την απότιση φόρου τιμής και μνήμης στους Αξ/κους Υπαξιωματικούς και Οπλίτες του Ε.Σ οι οποίοι πολέμησαν τραυματίστηκαν και σκοτώθηκαν στις πολεμικές επιχειρήσεις, για την καταστολή της καθοδηγούμενης απο ξένα κέντρα επιρροής κομμουνιστικής ανταρσίας, απο το 1946 εως τις 29 Αυγούστου 1949.

Έχουν περάσει 73 χρόνια απο το καλοκαίρι του 1949 οταν οι δυνάμεις του Εθνικού Στρατού υπο την διοίκηση του Στρατάρχου Αλέξανδρου Παπάγου κατέλαβαν τα ισχυρά όχυρα των κομμουνιστών ανταρτών, στις κακοτράχαλες αετοράχες του Γράμμου και του Βιτσιού, γεγονός που σήμανε το τέλος του εμφυλίου πολέμου που στοίχισε στην χώρα 110.000 νεκρούς και με πολύ σοβαρές συνέπειες σε όλα τα επίπεδα ανάλυσης, γεωπολιτικό, οικονομικό, εθνικό, κοινωνικό, ιστορικό.

Ο Ε.Σ πολέμησε τότε για να διαφυλάξει την δημοκρατία, την ελευθερία και τις αξίες του έθνους, υπακούοντας στις εντολές της νομίμου και δημοκρατικά εκλεγμένης κυβέρνησης, με πρωθυπουργό του Θεμιστοκλή Σοφούλη. Ακολούθησαν για μια ακόμη φορά τον δρόμο της τιμής και του χρέους κάνοντας πράξη αυτά που τους υπαγορεύε η συνείδηση τους και η φιλοπατρία, με θάρρος και αποφασιστικότητα. Αυτός ο αγνός πατριωτισμός είναι που οδηγεί τους Έλληνες δια μέσου των αιώνων να κάνουν το καθήκον τους προς την πατρίδα με τέτοιο ηρωισμό και αυτοθυσία, ώστε οι πράξεις τους ν'αποτελούν σημείο αναφοράς στην παγκόσμια ιστορία. Δεν είναι τυχαίο οτι η λέξη Θερμοπύλες χρησιμοποιείται αυτούσια στην Αγγλική γλώσσα, για να περιγράψει του μέχρι έσχατων αγώνα!

Η 29 Αυγούστου θα έπρεπε να έχει καθιερωθεί ως επίσημη εορτή διότι τότε διεσώθη η Δημοκρατία στην χώρα και όχι την 24 Ιουλίου, ημερομηνία επιστροφής των επαγγελματιών του πολιτικού συστήματος. Δυστυχώς σύσσωμο το πολιτικό κατεστημένο της χώρας λόγω πολιτικής σκοπιμότητας η οποία αναμφίβολα αποτελεί χαριστική παραχώρηση προς το ηττηθέν κομμουνιστικό κόμμα, όχι μόνο δεν καθιέρωσε την εν λόγω ημερομηνία ως εθνική εορτή, αλλά αρνείται πεισματικά να συμμετάσχει στις διοργανούμενες εορτές μνήμης. Αν η επέτειος αυτή τιμάται κάθε χρόνο στα μνημεία της Βούρμπιανης και του όρους Βίτσι αυτο οφείλεται αποκλειστικά στην Ένωση Αποστράτων Αξιωματικών Στρατού.

Αν η θυσία όλων εκείνων των παλληκαριών που αγωνίστηκαν να διατηρηθεί η δημοκρατία στην χώρα που γεννήθηκε δεν αναγνωρίζεται σήμερα, αυτό δεν σημαίνει ότι είναι δυνατόν να μειωθεί το μέγεθος της προσφοράς τους!

Φυσικά η άλλη πλευρά που έχει κάθε λόγο να κουκουλώσει τα φρικτά της εγκλήματα εκδηλώνει με “κροκοδείλια δάκρυα” την “αγανάκτηση” της για την “πρόκληση”, τις “γιορτές μίσους”, την “αναμόχλευση των παθών” και άλλα συνυφή που αποτελούν την μόνιμη επωδό των τελευταίων εξήντα ετών. Αυτό φυσικά δεν την εμποδίζει να οργανώσει τις δικές της ανάλογες γιορτές, τις οποίες με φαρισαϊκή υποκρισία βαφτίζει γιορτές μνήμης!

Σε όλα αυτά τα ανιστόριτα και μονόπλευρα διαβασμένα σκηνικά απαντάμε ξεκάθαρα ότι ολοι εμείς που θρηνήσαμε θύματα κατα την διάρκεια της φονικής και ξενοκίνητης ανταρσίας του ΚΚΕ, έχουμε αποδεχτεί πρώτοι την λήθη και έχουμε δώσει συγχώρεση !

Για εμάς δεν υπάρχει διαχειρισμός “εμείς” και οι “άλλοι.” Είμαστε όλοι Έλληνες! Εκείνο όμως που αρνούμαστε να δεχθούμε είναι η παραχάραξη της ιστορίας, διότι αυτή περνάει πάνω απο τους τάφους των χιλιάδων θυμάτων μας η ιστορική σκύλευση των οποίων ισοδυναμεί με κατάπτυστη προδοσία!

Στα χρόνια που πέρασαν απο τις επιχειρήσεις στο Γράμμο και το Βίτσι η άγνοια, η σκοπιμότητα και οι μισές αλήθειες, οι οποίες κατα κανόνα είναι χειρότερες απο το φανερό ψέμα,

συνεργάστηκαν αρμονικά για να παραποιήσουν την αλήθεια και να αποπροσανατολίσουν σχετικά με τις πράξεις και τα κίνητρα.

Ο αδελφοκτόνος αυτός πόλεμος άφησε βαθιά διχαστικά σημάδια στους Έλληνες, την κοινωνία και την πολιτική για δεκαετίες μέχρις ότου η Ελληνική Πολιτεία έδωσε το χέρι στους πλανημένους αντιπάλους της και κήρυξε την ανάγκη συμφιλίωσης. Κύριοι πρωταγωνιστές του δράματος έδωσαν τα χέρια, η πολιτική ζωή του τόπου εξομαλύνθηκε και η κοινωνία ειρήνευσε.

Την ιστορία έχουμε την υποχρέωση να την μελετούμε και να την αποδεχόμαστε όπως είναι χωρίς να την τοποθετούμε στην κλίση του Προκρούστη των σκοπιμοτήτων.

Τι θα γινόταν,εαν τότε ο Εθνικός Στρατός δεν νικούσε; Η χώρα μας θα είχε ακολουθήσει την μοίρα των άλλων χωρών της Α.ευρώπης που προσδέθηκαν στο σοβιετικό όρμα της “αριστεράς και της πρόοδου” και θα είχε μετατρέψει σε έναν ακόμη δορυφόρο της Μόσχας. Σαν γνήσιοι και ορθόδοξοι Μαρξιστές – Λεβινιστές οι Ν.Ζαχαριάδης, Λεωνίδας Στρίγκος, Μάρκος Βαφειάδης, Γιώργος Σιάντος η γέρος και η πολυμελής παρέα τους θα είχαν επιβάλει την δικτατορία του προλεταριάτου, την προσωπική τους δηλαδή δικτατορία προκειμένου να οδηγήσουν την χώρα μας στον σοσιαλιστικό μετασχηματισμό. Μια στυγνή και ανελέητη δικτατορία η οποία τηρούμενων των αναλογιών θα είχε μετατρέψει την χώρα μας σε μια δεύτερη Αλβανία. Οι πατεράδες μας και οι παππούδες μας με τους αγώνες τους κράτησαν την πατρίδα ελεύθερη και δημοκρατική. Δυστυχώς όμως η διαφθορά και η ανικανότητα των πολιτικών που μας κυβερνούν της τελευταίες δεκατίες έχει διαβρώσει μεγάλο μέρος του λαού με αποτέλεσμα η πατρίδα να υφίσταται σήμερα ταπεινώσεις και εξεφτελισμού, απο διεθνή οικονομικά συστήματα και συμφέροντα, ηττημένου στρατιωτικά κράτους!

Έχουν αλλάξει οι εποχές, έχει κυλύσει πολύ νερό στο αυλάκι Ο Περικλής στον περίφημο επιτάφιο λόγο τον οποίο εκφώνησε για να τιμήσει τους νεκρούς του δεύτερο έτους του Πελοποννησιακού Πολέμου χαρακτήρισε τον θάνατο για την περάσπιση της Πατρίδας ως το πλέον τιμητικό και οριοθετεί στους αιώνες το πρακτέο με τη φράση:

....“Εγώ δε τολμώ να πιστεύω πως άνδρες που δοξάστηκαν με τα έργα τους, με έργα μόνο θα ταίριαζε να τιμηθούν, έργα όπως η δημόσια αυτή ετοιμασία που βλέπετε εδώ...”

Σήμερα βρισκόμαστε εδώ όχι για να **μισήσουμε**, αλλά για να **τιμήσουμε**.

Σήμερα δεν γιορτάζουμε νίκες, θρηνούμε για τον αδελφοκτόνο αλληλοσπαργμό και όλα του τα θύματα.

Σήμερα δεν θριαμβολογούμε, απλά ευγνωμονούμε τους μαχητές του τότε, που μας χάρισαν το ευτυχές για το Έθνος αποτέλεσμα εκείνων των αγώνων, και που η ίδια η Ιστορία σήμερα του δικαιώνει.

Σήμερα ευχόμαστε ποτέ ξανά να μη ζήσουμε οι Έλληνες τέτοιο κακό.

Τιμούμε λοιπόν αυτούς που έπεσαν ηρωικά, πειθόμενοι τοις ρήμασι της Ελληνικής Πολιτείας, ανάβουμε το κεράκι μας και προσευχόμαστε για την ανάπαυση των ψυχών, όλων των πεσόντων Ελλήνων στο πεδίο της μάχης.

Οι άνδρες του Ε.Σ που πολέμησαν στο Γράμμο και το Βίτσι, εξασφάλισαν αιώνια δόξα και έλαβαν τη θέση που τους αρμόζει στο πάνθεον των Ελλήνων Ηρώων.

Αθάνατοι!

Υπτγος ε.α Δεβούρος Ιωάννης

Αντιπρόεδρος ΕΑΑΣ